

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Αγαπητός θεός των αρχαίων Ελλήνων, γιος του Δία και της θνητής Σεμέλης. Ήταν θεός της βλάστησης, του αμπελιού, του κρασιού, της μέθης και της διασκέδασης. Οι γιορτές προς τιμήν του στην Αθήνα ήταν πολυάριθμες (Μεγάλα και Μικρά Διονύσια, Λήναια, Ανθεστήρια κ.ά.). Ως θεός της μανίας είχε την επωνυμία Βάκχος. Συνοδοί του θεού ήταν ο Σ(ε)ιληνός, οι Σάτυροι και οι Μαινάδες ή Βάκχες. Κυριότερα εμβλήματα του: ο τράγος, το αμπέλι, ο κισσός και ο θύρσος (ξύλο τυλιγμένο με φύλλα κισσού).

Η λατρεία του Διονύσου ήταν ιδιαίτερα δημοφιλής. Απευθυνόταν σε ολόκληρο τον πληθυσμό, ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου, καταγωγής, θέσης ή κοινωνικής τάξης. Το ιερό ποτό του, το κρασί, και η μέθη, είναι εν μέρει έκφραση αυτού του καθολικού χαρακτήρα της διονυσιακής λατρείας: στη μέθη, οι διακρίσεις, κοινωνικές και άλλες, εξαλείφονται, ενώ επικρατεί η εξομοίωση των λατρευτών στο πλαίσιο μιας ομοιογενούς και μαζικής ανθρώπινης ομάδας. Το προσωπείο που φορούν οι οπαδοί του Διόνυσου απαλείφει τις διαφορές των προσώπων και των προσωπικοτήτων τους και διευκολύνει την ταύτισή τους με πρόσωπα του μύθου. Έτσι, οι θιασώτες του θεού παραδίνονται στην έκσταση, μεταμορφώνονται σε κάτι ολότελα διαφορετικό από ό,τι είναι στην καθημερινή ζωή τους. Αλλά και ο ίδιος ο Διόνυσος είναι θεός της μεταμόρφωσης: μπορεί να εμφανίζεται με μορφή θηρίου (ταύρου, πάνθηρα κτλ.), ή μπορεί άλλοτε να παρουσιάζεται ήπιος και μελίχιος, και άλλοτε ωμός και αιμοβόρος.

Ο Διόνυσος παίζει λύρα και περιβάλλεται από δύο Σειληνούς, που κρατούν κρόταλα και βλαστούς αμπελού. Ερυθρόμορφη κύλινκος του 480 π.Χ.. Παρίσι, Μουσείο Εθνικής Βιβλιοθήκης. Πηγή: Wikipedia Commons. Φωτ.: Bibi Saint-Pol.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ